

Publicerad 2015-10-19 18:51 av 1 SIGFRIDSSON

REDAN SÖKER FROSTBETTEN

Står omgärdad dimma på gränsmarker grå
ovan återskänkta, nattgömda, multnade löv

(Lossbrutna, fallna,
även dessa föga saknade liv
tänker uppstiga med vända vårisflaken)

Nattsidan tätnar — Den förlamande kylan fästas

Våren färdas inom, delar sitt vintergömda dödsbröd
medan oläkta sår river in min grånaste tomhetsskörd

Var här, var här,
var här bakbunden en obebolig värld av sorg och kött
där bitterhårt sådd ströddes åt isarna att leva bortstött
och alltför övernärt träcket; All ljuvhet och äkthet dött

Nattsidan tätnar — Den förlamande kylan fästas

Och redan innan stunden för sista höstsucken vaknar
söker frostbetten stigarna till slutgiltiga vintermöten
så snarligt sommarblomstret byter av varandra i hagar
innan Tiden funnit att ängarna plockats ned av Hösten

Kan blott drömma minnas glädje här, stannas,
vara färdigsuckad av gryningar och skymningar,
inse visnandets villkor, ständigt oskedd, dröjas,
i skönhet skickat bort från början till blomningar

Nattsidan tätnar — Den förlamande kylan fästas

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren 1 SIGFRIDSSON med Poeter.se id #48021 innehar upphovsrätten